★ ዴሞክራሲያ ★

" የኢትዮጵያ ሕዝባዊ አብዮታዊ ፓርቲ ልሳን "

ዴሞክራሲያ ቅጽ 12 ቁ. 2 ሚያዝያ 1978 ዓ.ም.

የፋሽስቶች ብቸኛ ፓርቲና ዴሞክራሲ፥

ሕዝቡን በእግረ-ሙቅ ቀይዶ ዳንኪራ!

በመጪው መስከረም ፋሽስቱ መንግሥት ሕዝባዊና ዴሞክራሲያዊ በሚሉ ቅጽሎች የተሽሞነሞነና የተሸፋፈነ ሪፑብሊክ ለማወጅ ሽብ-ረቡን ባጧጧፈበት በአሁኑ ወቅት የዴሞክራሲን ጥያቄ በአጠቃላይ የመደራጀትን መብት በተለይ አንስቶ ዲስኩራቸው የሕዝቡን አፍ ለጉመው ዳንኪራቸው ሕዝቡን በእግረ-ሙቅ ቀይደው መሆኑን ጫና ሰጥቶ ማቅረብ የግድ ይሆናል።

የኢትዮጵያ ጭቁን ሕዝብ ለዘመናት መብት-አልባ ሆኖ ሲረገጥና ሲበዘበዝ የቆየ ሲሆን፥ ሥዩመ-መለኮት ነኝ ይሉ የነበሩት አጼ ሥዩመ-ጠመንጃ ሆነው የመስኮብ ባለሟል በመተካታቸው፥ ሁናቴው በዚህ ረገድ ያሳየው ይህ ነው ሊባል የሚችል አዎንታዊ ለውጥ እንደሌለ ከገዢው መደብ ተጠቃሎ ለማይገኝ ወይም ፍርፋሪ ለቅሞ ዓይኑ ላልታወረ ኢትዮጵያዊ ሁሉ ግልጽ ሆኖ የሚገኝ ነው። እንዲያውም በአፈናና በዕመቃ የተራቀቀው የሶቭየት ኅብረት ዓይንአውጣ ጣልቃ-ገብነትበመስፈኑ የመብትና የዴሞክራሲ ደብዛ ጭራሽ ድምጥማጡ ጠፍቶ አሰቃቂና ኢ-ሰብአዊ ሥርዓት ሰፍኖ ይገኛል።

በየካቲት 66 ታሪካዊ አብዮት፥ የኢትዮጵያ ጭቁን ሕዝቦች በትግል አንድነት ተሳስረው ሥር-ነቀል ለውጥን ለኢትዮጵያ በጠየቁበትና ለዚሁም ዓላማ በደሙበት ወቅት ከቀረቡት ሕዝባዊ ጥያቄዎች ዓቢዩ የዴሞክራሲ መብት መከበር ጉዳይ ነበር። የሕዝባዊ ትግሉ ማዕበልም የአድሃሪውን መንግሥት የአፈና አውታሮች እናግቶ ሽባ ስላደረጋቸው፥ ሰፊው ሕዝብ መብቱን በጉልበቱ በማስከበር ሥር-ነቀል መፈክሮችን በጽሑፍና በአደባባይ በማስተጋባት፥ በመሰለፍና የሥራ ማቆም አድማ በማድረግ፥ ከሁሉም በላይ ደግሞ በመደራጀትና በዚህም መስክ ለመጠናከር በመታገል ወዳጅና ጠላቱን መለየት ብቻ ሳይሆን ጥቅሙንም ለማስከበር ምን ማድረግ እንዳለበት በሞላ ጎደል ማወቁን አረጋገጠ። እነሻለቃና ኮሎኔል አጼው ቤተመንግሥት እየተመላለሱ የታማኝነት ቃለ-መሐላ እያሰሙ በሚሰግዱበት ወቅት፥ ጭቁኑ ሕዝብና የታጋዩ ተራማጆች ክፍል በጉልቻ ለውጥና በጥገና ተሰፋ አልደለልም ብሎ ተጋድሎውን በማጧጧፍ፥ የእነአቶ አክሊሉ በእነልጅ እንዳልካቸው መተካት ትግሉን ሳያቀዘቅዝበት፥ አምርሮ በመታገሉ የአድሃሪውን ሥርዓት ቁንጮ ሊያወርድና ሥልጣንም ሊያንኮታኩት ቻለ።

የኢትዮጵያ ሕዝብ ትግል አምርቶ ለበላተኛ ሊሆን የበቃውም፥ የሕዝቡ ድርጅታዊ ጥንካሬውና የተለያዩ የትግል ሥልቶች ተመክሮው ባለመዳበሩና የተደራጀ የታጠቀና አፈ-ሙሊ የሆነውን የምርጥ መኮንኖች መንጋ በወቅቱ ሊቋቋም ባለመቻሉ መሆኑ በገሃድ ቢረጋገጥም፥ የድርጅት ጥያቄ ዓቢይነት ከመቸውም ጊዜ ይበልጥ ጎልቶ መጣ። በአብዮቱ

ወቅት ብቅ ብቅ ያሉት የፖለቲካ ድርጅቶችና ቡድኖችም ሕልውናቸውን ለማረጋገጥና በትግላቸው ሕዝባዊ ድጋፍን ለማግኘት መጣራቸውን ቀጠሉ:: ሆኖም የሕዝቡን ዴሞክራሲያዊ መብት አፍኗል ተብሎ የተገለበጠውን መንግሥት የተካው ወታደራዊ ቡድን ከመምህሩ ደቀ-መዝሙሩ ነውና ነውና ሥልጣን በወጣ ማግሥት በአዋጅ ነጎድጓድ ተለጎሙ ተቀየዱ ማለትን ያዘ:: ከዚያ የለጠቀውን ሁሉም የሚያውቀው ታሪክ ሲሆን በሥልጣን ለመደላደል ተቃዋሚን ማፈን፣ ሕዝቡ እንዳይደራጅ መከልከል፣ ድርጅቶችን በሕግ ማገድ፣ ማፍረስ ማሳደድ ወዘተ የዚህ መንግሥት ዋነኛ መልኩ ሆኖ ቆይቷል::

ከሀገርና ሕዝብ ጥቅም አንጻር ሲታይ ፋሽስቱ መንግሥት በአርቆ አስተዋይነትና በብልህነት የማይታማ ቢሆንም፣ ሥልጣንና ጥቅሙን በሚመለከት የነቃና የጮሌነት ክብረ-ወሰን የጨበጠ መሆኑ አያከራክርም:: ስለዚህ በአብዮታዊ ትግል እየጋለና እየተጋጋመ የነበረውን የሕዝብ ኃይል ማዳሸቅና ማኮላሸት ለሥልጣኑ ዋስትና ይሆናል ብሎ ለማመን ጊዜ አልወሰደበትም፣ የአፈና ዘዴውንና አዋጆቹን ለማራቀቅ የቅጥረኛ ምሁራኑን ምክርና አስተዋጽኦ ቢሻም፣ የሕዝቡን የመደራጀት መብት ማገድን በሚመለከት ግን አስተማሪ አልጠየቀም:: ጭቁኖች ከተደራጁና ጥቅማቸውን እያስጠበቁ በሚያታግሉ ፓርቲ ፓርቲዎች /ፓርቲ/፣ ግንባር፣ ወዘተ ሥር ከተሰበሰቡ የሚበግራቸው ኃይል እንደማይኖር ጠንቅቆ የማያውቅ የገዢ መደብ የት አለ?

“ኢትዮጵያ ትቅደም” እና “ኅብረተሰባዊነት” ይባል በነበረው ውጥንቅጥ አማካኝነት ይሰበክ የነበረው የጨቋኝና ተጨቋኝ፣ የአፋኝና ተአፋኝ “አስታራቂ አንድነት” በውስጡ ያዘለው የፀረ-ዴሞክራሲ ደባ እስኪጋለጥ ረዥም ጊዜ የፈጀ አልነበረም:: የመኮንኖቹ መንግሥት ራሱ የሕዝቡን አብዮት ገዳይ ኃይል መሆኑን በመሸፈን፣ ሕዝቡ ባለመብት ከሆነ ግድቡን ያፈርሳል በማለት ፈንታ “መብት ከተከበረ አድሃሪያን ሕዝቡን አወናብደው አብዮቱን ይቀለብሳሉ” የሚል ማጭበርበሪያ እንዳቀረበው ሁሉ፣ የሕዝቡ የመደራጀት መብት ከተከበረ ሠርቶአደሩ በሃቀኛ ወኪል ድርጅቶቹ አማካኝነት ይታገለኛል ከማለት ይልቅ፣ “የመደራጀት መብት ሕዝቡን ከፋፍሎ ለፊውዳሎችና ኢምፔሪያሊስቶች በር ይከፍታል” ሲል ተመጻደቀ፣ ከባለቤቱ ያወቀ ለአማር ነው ቢባልም፣ ለሕዝቡ አዋቂ እኔ ነኝ ብሎ ደረቀ:: የአንድ ፓርቲ ፅንሰ-ሐሳብም ሽመድመድ እያለች ብቅ ብቅ አለች:: ብዙ ፓርቲ ክፍፍል፣ አንድ ፓርቲ አንድነትና ኅብረት የሚል ቀመርም ወደፖለቲካ ዳዴ እያሉ በገቡት መኮንኖች ተቀነቀነ:: ለውስብስብ የፖለቲካና ኅብረተሰባዊ ችግሮች ባዶ ተስፋ-ሰጪ ቀላል ቀመራዊ መፍትሄዎች ሲቀርቡ የሚረኩት ተላላዎች አዎን! አዎን! አሉ:: ተራማጅና ግራ-ክንፍ ነኝ የሚለውም ክፍል አንድም ጨቅላነት ሌላም የምሥራቅ አውሮጳው እምባገነናዊነት በሽታ የሚጠናወተው ከመሆን ሙሉ በሙሉ ባለማምለጡ ብቸኛ ፓርቲስ ደግ ግን የማን ከሚለው ውሱን አመለካከትና ጥያቄ ሊያልፍ አልቻለም ነበር:: ለዚህም ፋሽስቱ መንግሥት በባንዳ ምሁራን እየተመከረ የሰጠው ምላሽ “የሠርቶአደሩ” የሚል ቢሆን፣ ማን ሠርቶአደሩን በሃቅ ይወክላል የሚለውን ጉዳይ ለሚመለከተው ሕዝብ ማቅረቡን ሳይቆጣ ራሱን በራሱ በውክልና ሾሞ ከሰደድ እስከኢሠፓ እነሆ ተወንጭፎ በሥልጣን እንደተሰየመ ነው:: ኢሠፓ በብቸኛ ፓርቲነት መጪውን ሪፐብሊክ ይመራል መባሉ ስለማይቀርም፣ ወታደራዊ የሚለው ስም በሕዝባዊና ዴሞክራሲያዊ አልፎም በ “ሠርቶአደራዊ” እንዲለወጥ ቢያንስ የፋሽስቶቹ ምኞትና ፍላጎት ነው::

የጭቆናና የብዝበዛ ዘዴዎችን በማፍለቅ ረገድ ፋሽስቶቹ መኮንኖች ለም አንጎል እንዳላቸው ቢያስመዘግቡም የፖለቲካ ፅንሰ-ሐሳብ እናንፏ ግን ከበስመአቡ የሚገድፉ፣ የቁርባኑን ለፍትሐት የሚደግሙ፣ የተወናበዱና በውዥንብር ተውጠው ጥራዝ-ነጠቅነትን እንደጥልቀትና ብስለት የሚያራግቡ ዓይናቸውን በቅጡ ያልገለጡ መሆናቸው ግልጽ ነው:: አንድ ብቸኛ ፓርቲ ያሻል ብለው የለፈፉትና አሁንም እየለፈፉት ያለው ይህንኑ ያንፀባርቃል:: ለነገሩ ሥልጣን በጨበጡ ማግሥት ሌኒንን ከመቃብሩ እንቀስቅሰው፣ የውጭ አይዲዮሎጂም አያሻን ብለው የለፈፉት መኮንኖች ተገልብጠው በሕይወት ያሉ ኢትዮጵያውያን ሲራቡ አላየንምበማለት ገንዘብ በሌኒን ሃውልት ላይ ሲያወጡና በሌኒንም

ስም ሲገዙት እያየን ስለሆነ ይህ ከጽንፍ ጽንፍ ዝባይ ልባዊ እመርታን ባያመለክት እንኳን በሚለፈፈው መስክ መምታታትንና ተቃርኖን ማምጣቱ የሚጠበቅና እየታየም ያለ ነው። ከንክለኔል መንግሥቱ ይበልጥ የበሰሉና የነቁ ሌሎች አምባገነኖችም የብቸኛ ገዢ ፓርቲን ፅንሰ-ሐሳብ "በተሻለና" ፣በተሳሳተ መንገድ ሊያስረዱና ሊያስፋፉ ሲጻክሩ ቆይተዋል። ሆኖም ግን አምባገነንነትን ማጠያቂያና የሕዝቡን መብት ማፈኛ ከመሆን አላለፈም።

መደብ መደብ የሚለው መንግሥት ራሱ ቢያንስ በአፍ እንደማይክደው ሁሉ ኅብረተሰብ በመደቦች እስከተከፋፈለና ጨቋኝ፣ በዝባዥና ተበዝባዥ እስካሉ ድረስ ይህ ሁኔታ የሚያስከትለው ልዩነትና ቅራኔ በኅብረተሰቡ ውስጥ የሚካሄደውን ትግልና ትንቅንቅ እየቃኘ የሚቆይና በአበው ምክርና አስታራቂነት ሳይሆን በመራራ ትግልና ጦርነት እንደሚፈታ ነው። ቅራኔ በመኖሩ ጥቅማቸው ተጻርሮ የሚገኙት ክፍሎች ጥቅማቸውን ለማስጠበቅና ትግላቸውንም በተቀናጀ መልክ ለማካሄድ ይደራጃሉ። በመሆኑም የፖለቲካ ፓርቲዎች የዚህ ቅራኔ መኖር ክስተት ናቸው። ቅራኔ በመኖሩ ፓርቲዎች ይወለዳሉ እንጂ በተቃራኒው ፓርቲዎች በመኖራቸው የሌለ ቅራኔ አልተወለደም፣ አይፈጠርምም። ጋራውን ከፈረሱ አስቀድመው በመገተር የሚከራከሩት የፋሽስቱ መንግሥት ዓይነት አምባገነኖች ሊሸፋፍኑ የሚሞክሩት ይህንን ሃቅ ነው። በብሔሮች መካከል ልዩነትና ጭቆና በሌለበት ወይም ዴሞክራሲ በሰፈነበት ኅብረተሰብ የብሔር ልዩነትን ለማራገብ በሚል የሆነ ፓርቲ ቢቋቋም እድማጭና ተከታይ የሚያጣ ለመሆኑ ጥርጥር የለውም። በአንጻሩ ደግሞ ትምክህተኛነት በሰፈነበትና ዴሞክራሲያዊ እኩልነት በሌለበት ኅብረተሰብ ጠባብ ብሔረተኛ ስሜትን የሚያናፍሱ ድርጅቶች መቀፍቀፋቸው የማይቀር ነው። ዋነኛ መፍትሔው ቅራኔውን በመሠረቱ መፍታት ላይ እንጂ ቅራኔው የፈጠረውን ፖለቲካዊና ድርጅታዊ ክስተት ማገዱ ላይ አለመሆኑም ግልጽ ነው።

እናንተ ተበተኑ እኛ እንደራጅ የሚለው መፈክር አምባገነን ገዢዎች ሁሌም ለሕዝቡ የሚያቀርቡት ነው። ብቸኛ ፓርቲ፣ የራሳቸውን በገዢነት በመሰየም የሕዝቡን በነፃ የመደራጀት መብት ያግዳሉ። እንደፋሽስቱ መንግሥት ከሆነም ከሕጋዊ ዕገዳ አልፈው ልደራጅ ያለውና የተደራጀውን በአረመኔ ሽብር ይጨፈጭፋሉ። ገዢው ፓርቲ የገዢዎቹ ብቻ ነው እንዳይባል "ሕዝባዊ" በሚል ይሰጠዋል፣ ማንም ሳይወክለው የሕዝብ ወኪልነትን ካባ ለራሱ አልብሶ ይሰየማል። ሠርቶአደሩን ሕዝብ ከሥልጣን አግልለውና የበይ-ተመልካች አድርገው በሠርቶአደሩ ስም የሚገዙት ፓርቲዎች ይዘት የኸው ነው። የዚህ ዓይነቱ ፓርቲ አባል መሆንም የሕልውና ጥያቄ በመሆኑ ተመልምሎ እምቢ ማለት መዘዝ ያስከትላል። አባልነት ለኑሮ መሻሻልና ከጥቅመ ለመቀራመትም በር ስለሚከፍት የአባሉ ቁጥር ይጨምራል።የአባልነት ካርድ የክፉ ቀን ዋስትና ይሆናል። ፓርቲው ከመንግሥት ጋር ሁለቱም ደግሞ ከሀገሪቷ ጋር አንድ ሆነው ስለሚቀርቡ ፓርቲውን ያልተከተለ ከሀዲ፣ ፓርቲውን የነቀፈ ፀረ-አብዮተኛ ይሆናል። የቀድሞው የቻድ መሪ ቶምቦልባይ "ማንኛውም የቻድ ተወላጅ ሕፃን ሆነ ሽማግሌ" (ወደደም ጠላም) "የገዢው ፓርቲ አባል ነው" ያለው ጉዳዩን ይገልጸዋል። ኢትዮጵያዊነት ከኢሠፓንነት ጋር ተወራራሽ ነው ሊሉ ፋሽስቶች ምን ቀራቸው?

ዴሞክራሲ የብዙሃኑን የበላይነትና የሕዝብን ወሳኝነት እስካመለከተ ድረስ የሕዝቡ በነፃ የመደራጀት መብት መሠረታዊ የዴሞክራሲያዊ ጥያቄ ነው። ይህንንም መሠረታዊ መብት ማንኛውም ፓርቲ ወይ የታጠቀ ኃይል በጉልበት ሆነ በዘፈቀደ ሊገድበው ሆነ ሊያጠፋው የሚችል መሆን የለበትም። ዴሞክራሲያዊ ባሕል በተጨባጭ ልምድና ተመክሮ በሂደት የሚገበይ በመሆኑ አንድ ሕዝብ "ገና አልነቃም" በሚል ሞግዚት ተሰይሞበት መብት-አልባ የሚሆንበት ሁኔታ ምንኛ ቢሸፋፈን ጭቆናን ከማንፀባረቅ አያመልጥም። በአድርባይ ምሁሮችና የአምባገነን ገዢዎች አፈቀላጤዎች ብዙዉን ጊዜ የሚንፀባረቀውን የሕዝብ መናቅ ጉዳይ ወደጎን ብንተው ሃቁ ግልጽ የሚያደርግልን ሕዝቡ በአብዛኛው ጊዜ በራሱ ትግልና ተመክሮ የሚጠቅመውንና የሚበጀውን እንደሚያውቅ ነው። የኢትዮጵያ ሕዝብ ገና አልነቃም በእጼ ኃይለሥላሴ ላይ ለመነሣት ገና ዘመናት ያሻዋል ይሉ የነበሩ

ምሁሮችን በየካቲት 66 አላሳፈራቸውምን? የዘውዱ ሥልጣን ከተንቃንቀ ሕዝቡ ይከፋፈላል ብለው ያሚረቱትንና የተመኙትንም በንብረቱ ኩም አላደረገምን? እልፍስ ነቃን ያሉ ሳይቀሩ አድርባይነት ጠልፏቸው ለእንጻልካቸው ጊዜ እንስጠው ብለው ትግል አፋኝነትን ባቀነቀኑ ጊዜ "ያልነቃው" ሕዝብ አሻፈረኝ ብሎ ትግሉን በማጋፋት ድል አልተቀዳጀምን? የዴሞክራሲ ባሕል ባልዳበረበት የሚኖሩ ችግሮች የሚካዱና በቀላሉ የሚታዩም ባይሆንም በእንጻሩ ዴሞክራሲያዊ መብት ታፍኖ ዴሞክራሲ ይደፍናል ብሎ መጠበቅም ቅዠት መሆኑ ግልጽ ነው::

በደፈናው ፓርቲዎች የተበራከቱበት ሀገር፣ ዴሞክራሲያዊ ያነሰበት ወይ አንድ ብቻ የሆነበት ሀገር አምባገነናዊ ነው ማለት አይደለም:: የጥያቄው ዕምብርት እገዳውና መብቱ ላይ ነው:: ፓርቲዎች የመደራጀት መብታቸው ተጠብቆ እያለ እያሌ ፓርቲዎች ላይከሰቱ ይችላሉ:: የሕዝቡን ሰፊ ድጋፍ ያገኘ አንድ ፓርቲ ካለም ሌሎች ድጋፍ-አልባነት ስለሚጋረጥባቸው ላይደራጁ ይችላሉ:: ለማንኛውም ግን የሕዝቡ የመደራጀት መብት ተከብሮ፣ ፓርቲዎች በነፃ ሊንቀሳቀሱና ሊሠሩ የሚችሉበት ሁኔታ ተፈጥሮ ሕዝቡ በነፃ ምርጫ ወኪሎቹን በድምጹ የሚወስንበት ሁኔታ ሲፈጠር ነው እውነትም ዴሞክራሲያዊ የመደራጀት መብት ተከብሯል ሊባል የሚቻለው:: ፓርቲዎቹም ዴሞክራሲያዊና ሕጋዊ ሥነ-ሥርዓትን በማክበር የሕዝቡን ድምጽና ውሳኔ በመቀበል የሚንቀሳቀሱ መሆን አለባቸው:: የሕዝብ ወኪል እኔ ነኝና ሌሎችን ማጥፋት የግድ ነው የሚሉ ፓርቲዎች ከዴሞክራሲ የተጣሉ ናቸው::

በኢትዮጵያ በአሁኑ ወቅት የሕዝቡ በነፃ የመደራጀት መብት ጥያቄ /በፓርቲ፣ በማኅበር፣ ወዘተ / መመለስ ካለባቸው መሠረታዊ የዴሞክራሲያዊ ጥያቄዎች አንዱ ነው:: ታጋይ ኃይሎች ሁሉ ይህንን መፈክር ተገቢውን ክብደትና ትኩረት ሰጥተው ሊቀሰቅሱበትና ሊታገሉለት የሚገባ ነው:: ፕሮግራማቸውም የሕዝቡን የመደራጀት መብት /በፓርቲ፣ ወዘተ/ በግልጽ ያወቀና በዴሞክራሲያዊ ኅብረተሰብ ሕጋዊ ተቃውሞ ያለና መኖር ያለበትም መሆኑን ያመነ ሊሆን ይገባናል:: ኢሕአፓም በፕሮግራሙ (አንቀጽ 2 ላይ) የሰፊው ሕዝብ በፓርቲ፣ በሙያ ድርጅቶች፣ በማኅበራት ወዘተ የመደራጀት መብት መከበር እንዳለበት በግልጽ ያስቀመጠው በዚሁ መሠረት ነው:: በአጭሩ ኢሠፓን በሌላ መሰል-ጉልቻ ለመለወጥ የተቃኘ ፕሮግራም መሆን የለበትም ማለት ነው::

ፋሽስቱ መንግሥት እንደኢሕአፓ ዓይነት የፖለቲካ ፓርቲዎችን አግዶና አሳዶ እንደኢሠአማ ዓይነት የሠራተኛውን ማኅበራት አፍርሶ የራሱን ፓርቲ የራሱን ማኅበራት አቋቁሞ በብቸኛነት በአምባገነንነት እየገዛ "ዴሞክራሲ" ሰፍኗል ይላል:: ተፃራሪዎቹን "ፀረ-አብዮተኛ" እያለ "ለፀረ-አብዮተኛ መብት መስጠት አይታለምም" የሚሉ ጥቅሶችን እያንበለበለ በተጨባጭ ሰፊውን ሠርቶአደር ሕዝብ መብት ነፍጎ "ፀረ-አብዮተኛ" ብሎ ይገኛል ማለት ይቻላል:: በመጪው ፋሽስታዊ ሪፐብሊክም የሠርቶአደሩ ሕዝብ በነፃ የመደራጀት፣ በፖለቲካ ፓርቲ መልክ የመሰባሰብ መብት ጭራሽ የማይኖርና የማይደርም እንደሚሆንም ሙሉ ለሙሉ ለማረጋገጥ ነቢይነትን የሚጠይቅ አይደለም:: የኢትዮጵያ ጭቁን ሕዝብ በፋሽስቶች የተነጠቀውን ሥልጣንና መብት ሊያስመልስ የሚችለው በድርጅትና በትግል መሆኑ ይታወቃል:: ድልን ለማረጋገጥ ሆነ አዲስና ዴሞክራሲያዊት ኢትዮጵያን ለመገንባት ድርጅት፣ የመደራጀት መብት ቁልፍ ጉዳይ ነው:: ዴሞክራሲ ስንል ለትግልና ድል ለወዲያኛውም ለመጪውም ግንባታ ነው:: ወሳኙ ኃይል ሰፊው ጭቁን ሕዝብ ነው:: በጥቂት ፋሽስቶችና ሕዝባዊ ነን በሚሉ አምባገነኖች የሚቋቋሙ ብቸኛና ፓርቲዎች ይህንን ይፃረራሉ:: ለዚህም ነው በየካቲት 66 በታሪካዊነት የተከሰተው ዴሞክራሲያዊ የሕዝብ ትግል ይበልጥ በተጠናከረና በዳበረ መልክ መቀጠል ያለበት::

ሕዝቡ ራሱን ለማስተዳደር ሞግዚት እንደማያሻው ሁሉ ጥቅሙንና ሃቀኛ ወኪሎችንም ጠንቅቆ ሊያውቅ የሚችለው ራሱ ብቻ ነው:: በትግሉ ሂደት በተመክሮ እየበሰለና ይበልጥ እየነቃ ይሄዳል፣ ከስህተቱ ይማራል፣ አስመሳዩን ከሃቀኛው አበጥሮ ይለያል:: የመምረጥና የመመረጥ መብቱም በተጨባጭ ተግባራዊ ሊሆንም የሚችለው

መሠረታዊ መብቱ ሲከበር ብቻ ነው፡፡ እለበለዚያ በኩሉኔልና በሻለቃ መሃል፡ በኢሠፓ ፋሽስታዊው መንጋ መሃል ምርጫ ከዝንጀሮ ቆንጆ ምን ይመራርጡ ከመሆን አያልፍም፡፡ የመደራጀትና የመቃወምን መብት ገድቦና ከልክሎ ዴሞክራሲ ሰፍኗል ብሎ መመጻደቅ በፋሽስቱ መንግሥት የተጀመረ ባይሆንም በዚህ መንግሥት እንደመለያ ፖሊሲ የተወሰደ ተራ ማጭበርበሪያና ባዶ መሸንገሊያ ነው፡፡

የኢትዮጵያ ጭቁን ሕዝብ በኢሠፓ አይወከልም - ይህንን ጠንቅቆ ያውቃል፡፡ ሃቀኛ ወኪሎችን በነፃ ለመምረጥና ዴሞክራሲያዊት ኢትዮጵያን ለመመሥረት ሕዝቡ ይሻል - ይህ የማይካድ ነው፡፡

ለዚህ ትግል ተባብሮ መሰለፍ ሀገራዊና ዴሞክራሲያዊ ግዴታ ነው፡፡

ሃቀኛ ዴሞክራሲያዊት ኢትዮጵያ በሕዝባዊ ትግል ድል

ትመሠረታለች! !

የሕዝቡ በፖለቲካ ድርጅት የመደራጀት መብት በሕዝባዊ

ድል ይረጋገጣል!!

እ ና ቸ ን ፋ ለ ን! ! !

በሚያዝያ 1978 ዓ.ም. ኢሕአፓ 14 ዓመት

በሚያዝያ 1978 ዓ.ም. ኢሕአፓ የተመሠረተበትን ዓሥራ አራተኛ ዓመት ያከብራል፡፡ በጀግና አባሎቹ የመስዋዕትነት ደም የቀላውን "የትግል ሰንደቁን" እያውለበለበ የቀጠለው ኢሕአፓ በዚህ ወቅት ለሕዝብ የገባውን ቃል-ኪዳን ያድሳል፡ ትግሉን ያፋፍማል፡፡

የ ጎሠፌዩ